

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRĂREA Nr.134
din 11.04.2012

Dosar nr: 177/2011
Petiția nr: 3164/20.05.2011
Petent: N. S.
Reclamat: Institutul Național de Statistică
Obiect: tratament discriminatoriu al angajatorului

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1. N. S., cu

I. 2. Denumire și sediu reclamat

2. **Institutul Național de Statistică**, cu sediul în București, b-dul Libertății nr.16, sector 5;

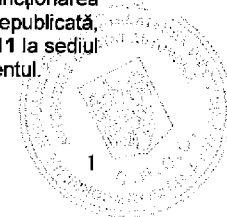
II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Discriminarea petentului de către angajator prin izolare fără acces la activitatea Direcției, prin obligația de a depune raport de activitate zilnică, pontarea electronică, interdicția de a colabora cu ceilalți colegi, neșemnarea biletelor de voie și adresarea unor cuvinte ca „transexualule”, „nebnule”, „indrăcătule”.

III. Citarea părților

3.1. Urmare petiției înregistrate cu nr. **3164/20.05.2011**, formulată de către petent, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 37/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate, prin adresele cu nr. **3164/02.06.2011** și **3404/02.06.2011** la sediul C.N.C.D pentru audieri. La audierile din data de **21.06.2011** s-a prezentat petentul.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

IV. Susținerea părților

Susținerea petentului

4.1.1. Petentul, angajat în calitate de expert în cadrul Biroului Anchete de Conjunctură, Direcția Statistici Structurale de Întreprindere din Institutul Național de Statistică, reclamă că datorită sesizării unor nereguli privind gestionarea banului public din cadrul Institutului a ajuns persoană non-grata.

4.1.2. Este singurul salariat care este pontat conform prezenței electronice, depunând copie de pe fluturașul de salariu în care se constată rețineri pentru învoiri

4.1.3. A fost izolat într-un birou, colegii fiind sfătuiți să ceară mutarea în alt birou, iar colegii din direcție au fost încurajați să declare în scris că nu doresc să își desfășoare activitatea în același birou cu el. Din acest motiv nu are acces la activitatea Direcției și nu poate colabora cu ceilalți colegi.

4.1.4. Este singurul salariat obligat să depună raport de activitate zilnică deși nu primește sarcini exacte.

4.1.5. Petentul reclamă că nu i se permite să colaboreze cu ceilalți colegi iar atunci când a solicitat ajutorul în îndeplinirea unei sarcini aceasta i-a fost retrasă întrucât nimeni nu a dorit să îi ofere sprijin.

4.1.6. Este singurul salariat căruia nu îi sunt semnate bifetele de învoire, deși are efectuate ore suplimentare. Conducerea emite note interne ulterioare solicitărilor sale de învoire prin care i se aduce la cunoștință că nu poate beneficia de acestea.

4.1.7. Mai mult, petentul reclamă că îi sunt adresate „epitete” ca „transexualule”, „nebnule”, și „îndrăcitul” datorită faptului că este diferit, este galant, are curajul de a spune ce gândește și nu îmbrățișează nicio religie, fiind liber cugetător cu înclinații ecumenice.

Susținerea Reclamatului

4.2.1. Prin notele scrise partea reclamată arată că faptele sesizate de petent nu sunt fapte de discriminare pentru următoarele motive:

-față de pontarea electronică doar a petentului, prin nota internă nr.60144 F.M./13.04.2011 s-a adus la cunoștință tuturor salariaților direcției durata programului și modul în care se părăsește instituția. De aceasta au luat la cunoștință prin semnare toți salariații, inclusiv petentul, care însă a întârziat sau a părăsit instituția fără bilet de voie în numeroase rânduri.

-cu privire la a doua faptă, reclamata arată că petentul își desfășoară activitatea singur într-un birou la cererea colegilor de birou de a fi mutați din acela. Celorlalți colegi din Direcție li s-a cerut să își dea acordul scris de a lucra în același birou cu petentul însă aceștia nu au fost de acord. Biroul în care își desfășoară activitatea este unul mai spațios decât cel anterior.

-i s-au cerut rapoarte zilnice de activitate doar petentului pentru că acesta este singurul care a contestat raportul de activitate pe 2010 și nu recunoște ce se discută cu dumnealui. Pentru o evaluare corectă și obiectivă la finalul anului 2011 s-a luat această măsură.

-cu referire la acuzația că nu i se permite colaborarea cu ceilalți colegi, din rapoartele de activitate ale petentului rezultă că acesta nu dorește să desfășoare nicio activitate, acuză pe alții pentru asta, recunoaște că nu cunoaște lucrarea repartizată și dorește să învețe altceva.

- în ceea ce privește acuzația că doar lui nu i se semnează biletele de ieșire, aceste învoiri se fac în funcție de încărcarea din ziua respectivă și de termenele impuse de legislația națională și regulamentele europene. De altfel petentul a beneficiat de învoiri, dovadă fiind biletele din lunile aprilie și mai.

4.2.2. Pentru toate acestea reclamata consideră că faptele nu sunt fapte de discriminare conform OG 137/2000.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul reține că petentul se plânge de o serie de acțiuni ale conducerii Institutului Național de Statistică prin care se simte discriminat. Reclamă că a fost izolat și că i s-a refuzat colaborarea cu ceilalți colegi. La dosar s-au depus adrese din care reiese că ceilalți colegi au solicitat să fie mutați din biroul unde acesta își desfășura activitatea, iar colegii din celelalte birouri au refuzat să-l primească. Din acest motiv petentul se află singur într-un birou, care nu este izolat sau neadecvat. Colaborarea nu i-a fost refuzată de către conducerea Institutului ci chiar de către colegi, în scris.

5.2. Petentul afirmă că este singurul pontat, dar nu face dovada că ceilalți nu ar avea același tratament. Reclamatul arată că toți salariații au luat cunoștință de durata normală a programului, dar doar petentul nu o respectă și pentru aceasta a fost sancționat cu rețineri din salariu.

5.3. Reclamatul recunoaște că doar petentului i s-au cerut rapoarte zilnice, întrucât este și singurul care a contestat evaluarea pentru anul 2010, aceasta fiind o măsură merită să determine o evaluare cât mai corectă și obiectivă.

5.4. În drept, relativ la definiția discriminării astfel cum este reglementată în O.G. nr. 137/2000 republicată, „art.2(1) *Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință...*”, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul aceluiași art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată.

5.5. Colegiul trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1, respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament.

5.6. Oricare din aceste criterii circumstanțiate la situația particulară a persoanei care se consideră discriminată, trebuie să fi constituit elementul determinant în aplicarea tratamentului diferit în speță, să existe o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit și criteriu.

5.7. Față de reclamația că petentul este singurul pontat, Colegiul ia act de faptul că reclamatul produce dovezi conform cărora toți angajații au luat la cunoștință prin semnare, de programul de lucru și de procedura ce trebuie urmată în cazul părăsirii instituției. Petentul este singurul care nu s-a conformat deciziei interne fiind sancționat la salariu pentru lipsa la program. Decizia este una internă și nu are nicio legătură de cauzalitate cu vreun criteriu interzis. De altfel, din susținerile petentului nu s-a putut identifica vreun criteriu dintre cele prevăzute de art.2 alin.1 din OG 137/2000.

5.8. Cu privire la reclamația petentului că își desfășoară activitatea singur într-un birou și nu împreună cu ceilalți colegi, Colegiul constată din probele depuse că există acordul scris al celorlalți colegi de a nu se afla în același birou cu petentul. Chiar dacă s-ar presupune că există o diferențiere aceasta nu este în sarcina părții reclamate, colegii petentului fiind cei care și-au exprimat această opțiune.

5.9. Faptul că petentul nu se află în același birou cu ceilalți angajați ai instituției nu este în legătură directă de cauzalitate cu vreun criteriu dintre cele cuprinse în art.2 alin.(1) din OG 137/2000, fiind doar rezultatul unei opțiuni a celorlalți colegi, venită ca reacție la atmosfera tensionată și neprielnică creată de către petent. În condițiile în care nu există, ca element determinant al situației reclamate un criteriu interzis de legislația în domeniu, nu se poate vorbi de existența unei fapte de discriminare.

5.10. Față de faptul că doar petentului i se cer rapoarte zilnice de activitate și i se interzice colaborarea cu ceilalți colegi, Colegiul constată că solicitarea de a întocmi rapoarte zilnice de activitate a fost exprimată de conducerea instituției datorită faptului că petentul a fost singurul salariat care a contestat raportul anual de evaluare și singurul care nu își realizează sarcinile sau nu recunoaște ce i s-a transmis verbal de către conducere. Colaborarea cu ceilalți colegi nu îi este refuzată de către conducere, petentul fiind cel care afirmă că nu are cunoștințele necesare efectuării diferitelor activități și dorește să realizeze doar activități pe care le cunoaște. Nici în acest caz criteriul determinat nu a fost unul dintre cele prevăzute de art.2 alin.(1) din OG 137/2000, neexistând o legătură de cauzalitate cu solicitarea de a întocmi rapoarte zilnice.

5.11. În situația inexistenței unui criteriu determinat în aplicarea tratamentului diferit persoanei în cauză și implicit a lipsei legăturii de cauzalitate, faptei îi lipsește unul dintre elementele constitutive pentru a fi considerată faptă de discriminare.

5.12. Cu privire la acuzația că petentului nu i se semnează biletele de învoire, Colegiul analizează atât susținerile părții reclamante cât și dovezile depuse, concluzionând că petentul a beneficiat de bilete de învoire în limita încărcării activității acestuia, iar situațiile în care nu i s-au semnat aceste bilete au fost cauzate de existența unor sarcini de serviciu cu termene limite de predare și neîncadrarea în aceste termene. Se observă astfel, că nici în acest caz nu se poate identifica un criteriu interzis ca factor determinant al refuzului, în unele situații de a i se aproba un bilet de voie.

5.13. Curtea Europeană a Drepturilor Omului acordă o importanță deosebită criteriului care stă la baza unui tratament diferențiat, întrucât criteriul poate determina marja de apreciere care este la latitudinea statului de a analiza diferențele induse și justificările corelative.

5.14. Pe de altă parte, Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (părâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis (A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, par.31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, par. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 par. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, par. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 par. 16.).

5.15. Luând act de susținerile contradictorii ale părților precum și de înscrisurile aflate la dosar, în opinia Colegiului împrejurările invocate de către petent, ce ar presupune analiza obiectului dedus soluționării, sub aspectul discriminării, exced incidenței art.2 alin.(1) din OG nr.137/2000 republicată. Chiar dacă s-ar prezuma că faptele ce fac obiectul prezentului dosar vizează în mod direct situația petentului în comparație cu situația celorlalți angajați, ceea ce ar evidenția un potențial raport, de plano, de analogie între subiecții indicați, situațiile imputate nu pot fi reținute într-un

eventual raport de cauzalitate cu unul dintre criteriile prevăzute în art.2 alin.(1) din OG nr.137/2000, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Fapta de a fi pontat doar petentul nu constituie discriminare, nefiind incidente dispozițiile prevăzute de art.2 alin.(1) din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată, pentru neîntrunirea elementelor constitutive, respectiv lipsa criteriului;

2. Faptul că petentul își desfășoară activitatea singur într-un birou nu constituie discriminare, nefiind incidente dispozițiile prevăzute de art.2 alin.(1) din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată, pentru neîntrunirea elementelor constitutive, respectiv lipsa criteriului;

3. Faptul că doar petentului i se cer rapoarte zilnice de activitate și i se interzice colaborarea cu ceilalți colegi nu constituie discriminare, nefiind incidente dispozițiile prevăzute de art.2 alin.(1) din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată, pentru neîntrunirea elementelor constitutive, respectiv lipsa criteriului;

4. Fapta de a nu i se semna biletele de învoire nu constituie discriminare, nefiind incidente dispozițiile prevăzute de art.2 alin.(1) din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată, pentru neîntrunirea elementelor constitutive, respectiv lipsa criteriului;

5. Prezenta hotărâre se va comunica părților;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

HALLER Istvan – Membru

JURA Cristian – Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

STANCIU Claudia – Membru

VASILE Vasile Alexandru – Membru

Redactat și întocmit Asztalos Csaba
Vlad Cristina

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal de 15 zile, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

